Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-68617-p0001-8

Quod Archiater Opt. Max. Deus τρισάγιος, felix, fauſtum ac fortunatum eſſe velit,

Ex Decreto

COLLEGII MEDICI ACADEMIÆ LIPSIENSIS

PROCANCELLARIO atq; PROMOTORE

Viro Ampliſsimo

D. IOANNE HEINTZIO, Valle-Ioachimico, Facultatis Medicæ Aſſeſſore, ac Profeſſore extraordinario:

PRÆSIDE

D. IOANNE GVNTHERO, ejuſdem Facultatis Decano ac Profeſſore Therapeutico;

M. IOANNI MICHAELIS, Suſatenſi VVeſtphalo, Medicinæ Baccalaureo, ſuperioribus diebus probato Examine legitimo, accurato & ſevero,

LICENTIÆ,

Quam vocant, aſſumendi in arte Medica inſignia & privilegia Doctoralia, Gradus & dignitas ſolenniter conferetur,

In Colleg. PP. Major. Auditorio conſueto, ad proximum diem Mercurii, qui eſt pridie Cal. Julii poſt VII. matutinam:

Ubi priùs in eodem Actu, more, ritu q; Majorum Quæſtio ſubſcripta unà cum Problemate annexo, ab ipſo determinata, & ad Objectiones contra illa propoſitas pro virili reſponſum fuerit.

QVÆSTIO.

An hyberno plus, quàm alio tempore, ut vult Hippocr. Aphor. 6. ſect. 1. cibo indigeamus?

PROBLEMA.

Utrum tuta, minusq; periculoſa ſit ea curatio, quæ fit, cùm ſecundùm Aphor. 15. Hippocr. ſ. 1. Extrema remedia extremis morbis adhibentur?

LECTORI S.

Cùm æternus ac omnipotens DEUS immenſam ac pulcherrimam hujus mundi machinam, juxta inexhauſtam ſuam ſapientiam, creâſſet, certâque & ſtabili naturæ lege ordinâſſet & diſpoſuiſſet omnia, quæ ſunt in cœlo & in terra; homini tandem, ad imaginem ſuam ſanctiſſimam condito, (quem ex animo & corpore conſtare voluit) jamque ob primævam labem, morti, & æternæ damnationi, nec non multiplici corporis infirmitati, morbisque innumeris reddito obnoxio, tàm animi, quàm corporis ſaluti, ſuâ cuique convenienti ac neceſſariâ Medicinâ, Spirituali nempe, & Corporali, quæ inenarrabilis eſt ipſius bonitas, conſultum voluit.

Primùm enim animum circumvallavit divinis oraculis, promiſsionibus lætiſsimis confirmavit, Theologiæ ſanctiſsimis ſtudiis munivit, & Christi Salvatoris agnitione ab Inferno, omnique Diabolorum inſultu ac inſidiis liberavit. Ad ipſius verò corporis ſuſtentationem, & curationem, quid non benignus & miſericors Deus è terra creavit? Annon herbarum, ſtirpium, fructuum, animantium tàm terreſtrium, quàm aquatilium, juxtà & foſſilium, ingentem produxit copiam? Ea omnia ars Medica diligenti & diuturnâ inquiſitione cognita, neceſsitate ita exigente, in ſalutem hominis, ceu rerum opumque divitis Naturæ promus condus, depromit, iiſdemque humani corporis ſanitatem tuetur, aut reſtituit. Ut igitur mens ſana eſſet in corpore ſano, & eximiâ quâdam conjunctione utriq; Medicina ſua reſponderet, Theologia & Medicina conjuncta olim fuerunt ſtudia, ſanctiq; Patres, ſummi Pontifices, & Eccleſiaſtici Primores utriq; operam, nobili quâdam viciſsitudine, navârunt. Quid multa? Priſcam iſthanc inter tam ſanctos & illuſtres viros utriusq; ſtudii conjunctionem in ſanctiſsimi Salvatoris noſtri perſona exactè quoq; exprimunt atq; repræſentant ſacroſancta Evangelia. Mirum porrò, quàm pulchra, maximeq; concinna cognatio ſit, & affinitas Theologiæ cum Medicina; ſi præſertim ordinem ac progreſſum præcipuarum, tàm hujus, quàm illius, partium, attentè conſideres, interq; ſe conferas. Tandem nec id publicè reticendum judicamus, quòd, etſi ſuperioribus aliquot ſeculis unà cum doctrinæ Evangelii tenebris, magna quoq; in Medicina noſtra fuerit ubiq; barbaries, obſcuritas, & ignorantia (magna cum præſtantiſsimorum ingeniorum jactura, & majore etiam corporum multorum diſpendio) ſuperiori tamen proximo ſeculo, Deus Opt. Max. cùm lucem Evangelii, ſingulari clementiâ, rurſus accendere vellet in Eccleſia, ſimul etiam linguas & artes, ac imprimis Medicinam, excitatis in omnibus ferè nationibus maximis & penè Herculeis Virorum Clariſsimorum animis, ex cœno barbariei inexplicabiliq; confuſione, repurgare, eidemque ex Græcorum fontibus priſtinam ſuam integritatem ac puritatem, adeoq; tantam reddere lucem dignatus eſt, ut jam quaſi renata, atq; per omnes ſui partes abſoluta cum Antiquitate ipſa de elegantia & genuino nitore ſuo, juſtiſsimo merito certare queat.

Pro his tàm immenſis beneficiis Deo benigniſsimo, illorum Authori ac Conſervatori, immortales à cunctis ſunt agendæ gratiæ; hoc præſertim tempore, feſtivitatis hujus Jubilæi Evangelici celebrationi in harum terrarum Eccleſiis & Scholis dicatæ.

Cùm igitur Collegium noſtrum decreverit ad diem Mercurii proximum, qui eſt pridie Calend. Julii, ſuprà nominato Medicinæ Candidato, publicum eruditionis Teſtimonium in arte Medica tribuere, id quod in aliqua frequentia fieri convenit: obnixè rogamus Magnificum hujus Academiæ Rectorem, reliquarum Facultatum Decanos & Profeſſores, nec non cives Academicos univerſos & ſingulos, ut iſti Renunciationis Actui haud gravatim intereſſe, ſuaque cum Noſtris vota pro Eccleſiæ & Academiæ hujus ſalute, in publico iſto loco conjungere, Deumque ſupplicibus & ardentibus precibus invocare velint, quò tot tantaque bona, quæ nobis hoc proximo ſeculo, & ampliùs indulſit, deinceps quoque, Verbi imprimis cœleſtis puritatem, cujus ſumma in Illuſtri Auguſtana Confeſsione, anno abhinc centeſimo jam elapſo, breviter comprehenſa, & ſolenniter promulgata eſt, in hiſce regionibus clementer conſervare, & ad ſeram uſque poſteritatem, ſi qua futura eſt, prorogare ac tranſmittere, cunctaque mala à nobis avertere dignetur.

Cæterùm Medicinæ Studioſos Statuta noſtra commonent, ut ante horam octavam apud Decanum conveniant, Ampliſsimum Dn. Procancellarium cum ipſo acceſſuri, poſteaque eundem unà cum Candidato, decenti comitatu, ad locum Promotionis proſecuturi: Id quod non tàm gratum Facultati, quàm ipſismet honorificum ac commendabile futurum eſt. PP. die Junii XXVII. Anno τῆς χριστογονίας *M. DC. XXX.* qui eſt *Jubilæus Evangelicus* Secularis publicæ, ac illuſtris Exhibitionis Confeſsionis Auguſtanæ.

Lipſiæ, Typis exſcribebat Gregorius Ritzſch.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-68617-p0003-9

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-68617-p0005-0

Quod Archiater Opt. Max. Deus περιάγιος, felix, fauſtum ac fortunatum eſſe velit,

Ex Decreto

COLLEGII MEDICI ACADEMIÆ LIPSIENSIS

PROCANCELLARIO atq; PROMOTORE

Viro Ampliſsimo

D. IOANNE HEINTZIO, Valle-Ioachimico, Facultatis Medicæ Aſſeſſore, ac Profeſſore extraordinario:

PRÆSIDE

D. IOANNE GVNTHERO, ejuſdem Facultatis Decano ac Profeſſore Therapeutico;

M. IOANNI MICHAELIS, Suſatenſi VVeſtphalo,

... e

... c

...tinam:

...determinata, & ad

...mus?

PROBLEMA.

Utrum tuta, minusq; periculoſa ſit ea curatio, quæ fit, cùm ſecundùm Aphor. 15. Hippocr. ſ. 1. Extrema remedia extremis morbis adhibentur?

LECTORI S.

Cùm æternus ac omnipotens DEVS immenſam ac pulcherrimam hujus mundi machinam, juxta inexhauſtam ſuam ſapientiam, creâſſet, certâque & ſtabili naturæ lege ordinâſſet & diſpoſuiſſet omnia, quæ ſunt in cœlo & in terra; homini tandem, ad imaginem ſuam ſanctiſſimam condito, (quem ex animo & corpore conſtare voluit) jamque ob primævam labem, morti, & æternæ damnationi, nec non multiplici corporis infirmitati, morbíſque innumeris reddito obnoxio, tàm animi, quàm cor-